

skud til „Jydsk Husmandsforening“. Ja, naar det er fattige Folk, som ere Medlemmer af denne Forening, og Foreningen yder sine Medlemmer Alderdomsunderstøttelse, naar de blive gamle, og nogen Sygehjælp, skal jeg saamænd stille mig meget kulant i saa Henseende. Naar der blot kan anføres noget fornuftigt til Begrundelse deraf, og man ser, at Foreningen er i Fremgang, skal det ikke støde paa nogen Modstand fra min Side, at man gaar endnu videre overfor „Jydsk Husmandsforening“. Mit Haab maa da blot være, at man stiller sig ligesaa imødekommende overfor de Forsørgelses-, Understøttelses- og Sygeföreninger, som maatte blive stiftede af de virkelige Husmandsforeninger her i Landet.

Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Jacob Christensen) følte Trang til at forsikre, at han ikke er Medlem af Københavns Borgerrepræsentation eller Magistrat, for derved at tage Afstand fra sin Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der netop som Medlem af Københavns Magistrat og Borgerrepræsentation har sin Del af Ansvaret for, at Priserne her i København for Arbejde ved Skovene ikke ere større, end de ere. Efter alle de Oplysninger, som foreligge, er Forholdet jo det, at Arbejdspri- serne ved de københavnske Skovdistrikter ere daarligere end mange Steder i Jylland. Endvidere er det, som alle vide, meget dyrere at leve her i København endovre i Midt- og Vestjylland. (K. M. Klausen: Skovarbejderne leve ikke i København). Ja, ja, men saa her paa Sjælland, i Omegnen af København. At det er adskilligt dyrere at leve her endovre i Midt- og Vestjylland, derom er der sikkert ingen Tvivl. Men Daglønnen er daarligere og Akkordpriserne ringere i Københavns Skove end i mange af de Skovdistrikter, som høre under Staten.

Jeg spurgte det ærede Medlem, om Arbejderne ved de københavnske Skovdistrikter fik Naturalydelse. Det ærede Medlem svarede, at Skovløberne og Ledvogterne fik det, men oplyste intet om, at Skovarbejderne ogsaa fik det. Deraf slutter jeg, at Skovarbejderne ikke faa Naturalydelse, og naar det er Tilfældet, blive Vilkaarene endnu daarligere for Skovarbejderne ved de københavnske Skov-

distrikter i Sammenligning med Skovarbejderne ved Statens Skovdistrikter.

Endvidere spurgte jeg det ærede Medlem, om han i sin Egenskab af Borgerrepræsentant eller Medlem af Københavns Magistrat havde gjort noget for, at Arbejdsprisen for de københavnske Skovarbejdere kunde blive hævet, men da blev det ærede Medlem pludselig hemmelighedsfuld: Det var ikke offentligt, hvad der forhandlede i Københavns Magistrat. Det ærede Medlem satte pludselig sit Lys under en Skæppe. Jeg tror dog, det ikke havde gjort noget, om det ærede Medlem havde røbet for os, hvorledes han har stillet sig i dette Forhold. Det ærede Medlem har vel ikke siddet saa længe i Forsvarskommissionen, at man slet ikke kan faa noget at vide af ham. Jeg tror ikke, at han havde røbet nogen Stats-hemmelighed eller gjort noget, som kunde være krænkende for Københavns Magistrat eller Borgerrepræsentation, om han havde oplyst os om sin Stilling overfor de københavnske Skovarbejdere. Men den kunne vi altsaa ikke faa at vide. Jeg tillader mig da at spørge det ærede Medlem: Vil han i Københavns Borgerrepræsentation eller i Københavns Magistrat stille Forslag om at forhøje Arbejdslønnen ved de københavnske Skovdistrikter?

Med Hensyn til Forslaget om at forhøje Tilskuddet til Husmandsforeningernes Administrationsudgifter fra 3,000 til 5,000 Kr. kunde jeg have Lyst til yderligere at gøre et Par Bemærkninger. Som jeg sagde til at begynde med: Principielt har Venstre ikke noget mod, at det blev forhøjet (Afbrydelse af Zahle), eller har Flertallet ikke noget derimod. Men hvorfor gives der i det hele Bidrag til disse Administrationsudgifter? Jeg tror, det kunde være gavnligt at undersøge dette Forhold. Den Gang Landboforeningerne i sin Tid fik bevilget Bidrag til deres Administrationsudgifter, paaberaabte man sig, at det var, fordi Landboforeningerne administrerede en hel Del af de Midler, som fra Statens Side bleve givne til forskellige Formaal indenfor Landbruget, f. Eks. til Kvægavlsforeninger, Kontrolforeninger, Svineavlsforeninger, Hesteavlsforeninger o. s. v. Foreningen af jydsk Landboforeninger har paa den Maade 1,300 andre Foreninger under sig. Hvis nu Staten skulde staa i Forhold til hver enkelt af disse 1,300 Foreninger i Jylland, siger det sig selv, at Administrationsudgifterne vilde blive adskilligt større for Staten, end de nu ere for Foreningen af jydsk Landboforeninger,